

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันศุกร์ที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบสมาชิกวุฒิสภาลาออก

ด้วยผมได้รับหนังสือจากนายประมาณ ชันชื้อ ขอลาออกจากตำแหน่ง
สมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแต่งตั้งประธาน
กรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ ได้รับรองรายงานการประชุมไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน พิจารณาให้ความเห็นชอบ เรื่องแต่งตั้งประธานคณะกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ด้วยนายกรัฐมนตรีนครินทร์ ได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๘ ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบวาระ ๒ ปีแล้ว คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการชุดใหม่ จึงขอเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ อนึ่ง คณะรัฐมนตรีได้มีมติขอให้มีการประชุมลับ ซึ่งสามารถกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ประกอบกับข้อบังคับข้อ ๑๒ ต่อไปนี้จึงเป็นการประชุมลับ ขอเชิญท่านผู้ไม่เกี่ยวข้องออกจากห้องประชุมคร้

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม ได้ออกไปจากห้องประชุม)

หมายเหตุ

เป็นรายงานการประชุมลับ พิจารณาให้ความเห็นชอบ
เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการประชุมโดยเปิดเผยนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
และเด็ก พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๕๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๘ กันยายน ๒๕๔๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ คณะกรรมการ
วิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะ
กรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นางกรองแก้ว อัสวจิน	๒. นางกิริธนา สุมาวงศ์
๓. พลตำรวจตรี จงรัก จุฑานนท์	๔. นายชัยฤกษ์ คิชฌอานนท์
๕. พันตำรวจเอก ทวีพร นามเสถียร	๖. คุณหญิงนันทกา ตูประภาตะนันท์
๗. นายนิพนธ์ วิศิษฐยุทธศาสตร์	๘. นายประมาน ชันชื้อ
๘. พลตำรวจตรีเพ็ญพันธ์ ดามาพงศ์	๙. นายไพบุลย์ ช่างเขียน
๑๐. นายรังสรรค์ แสงสุข	๑๑. นายสิทธิ เทอดศิริศักดิ์
๑๒. พลตำรวจตรี วิชระ ทองวิเศษ	๑๓. นายวิมลภัก ตั้งคณาบุรุษ

๑๕. นางสาวศรีสว่าง พิววงศ์แพทย์ ๑๖. พลตำรวจตรี ศิริพงษ์ สรรพदानนท์
 ๑๗. พลตำรวจโท สมควร หริกุล ๑๘. นายสมชัย วุฑฒิปรีชา
 ๑๙. นางสายสุรี บุติกุล ๒๐. นายสุวรรณ ปัญญาภาส
 ๒๑. คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ ๒๒. นายอมร จันทรสุมบูรณ์
 ๒๓. นายอักษราทร จุฬารัตน ๒๔. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
 ๒๕. พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ ๒๖. นายเอี่ยม ฉายงาม
 ๒๗. นายโอสถ โกศลิน

ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) นันทกา สุประภาตะนันท์
 (คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์)
 ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๓, ๒๔๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง
 - ๑.๑ คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
 - ๑.๒ นายสมชัย วุฑฒิปวีชา เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
 - ๑.๓ คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
 - ๑.๔ นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
 - ๑.๕ นางกรองแก้ว อัสวชิน เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
 - ๑.๖ พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิเทศมนตรี ได้แต่งตั้งนางวิภาวรรณ หะวานนท์
 นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย
 เลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๖ วรรคสอง

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ นายจรูญ กักศิรนากุล	กรรมการในคณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานสตรี
แห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี
๓.๒ คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร	กรรมการในคณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานสตรี
แห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี
๓.๓ นายวัลลภ พลอยทับทิม	ผู้อำนวยการกองสัมมาอาชีวะ
สงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม
๓.๔ นายประภิต สานธิรัตน์	ผู้อำนวยการกองนิติการ
กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม
๓.๕ นายสุทธิพงษ์ โกศลวิริยะกิจ	นิติกร ๖ สำนักงานปลัดกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ

๔.๑ นายโกวิท สุรัสวดี

๔.๒ นายเกษม สรศักดิ์เกษม

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

นายโกวิท สุรัสวดี

ขอแปรญัตติแก้ความใน

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๗ วรร

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข
นายเกษม สรศักดิ์เกษม	ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม ของมาตรา ๑๒ ไว้
คณะกรรมการเห็นด้วย และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข

๖. ข้อตั้งเขตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
ในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อตั้งเขต ดังนี้
 ในบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและ
 ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ได้มีการใช้ถ้อยคำว่า “เพื่อการลามาจนอาจาร”
 แต่ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่ปรากฏคำว่า “ลามก” อยู่ในมาตราใด คงมีแต่คำว่า

“อนาจาร” ละเว้น เพื่อให้ความในบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อความในบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเห็นสมควรตัดคำว่า “ลามก” ออก ซึ่งความที่แก้ไขแล้วเป็นดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันได้ปรากฏการกระทำความผิดโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย ซักพา หรือจัดหาบุคคลไปด้วยวิธีการใด ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความใคร่แก่ตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อการสุจริตอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ทั้งนี้ด้วยวิธีการอันเป็นการคุกคามและกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวและการกระทำความผิดดังกล่าวไม่จำกัดเฉพาะการกระทำต่อหญิงและเด็กหญิงเท่านั้น แต่ปรากฏว่ามีการกระทำในลักษณะทำนองเดียวกันต่อเด็กชายด้วย นอกจากนี้ในส่วนของผู้กระทำความผิดยังมีพฤติการณ์ที่กระทำในรูปของการตระเตรียมสมคบกันเป็นขบวนการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและระหว่างประเทศซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่เป็นอันตรายต่อสังคมอีกด้วย โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช ๒๔๗๑ ยังมีขอบเขตที่จำกัดทั้งในแง่ของฐานความผิด และมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด อาทิเช่น มาตรการเกี่ยวกับการตรวจตราสอดส่องเพื่อช่วยเหลือหรือกักตัวหญิงหรือเด็กเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด หรือมาตรการในการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่หญิงและเด็กที่ถูกกระทำก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กรณีเป็นการสมควรปรับปรุงมาตรการในการป้องกันและปราบปรามและเพิ่มเติมมาตรการในการเยียวยาช่วยเหลือหญิงและเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนบทกำหนดความผิดหลักที่เคยมีแต่เดิมนั้นสมควรนำไปแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๘. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วิมล ตั้งคณานุรักษ์
(นายวิมล ตั้งคณานุรักษ์)
เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกัน
และปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลผู้มีอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ หรือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงหรือเด็ก ชื่อ ชาย จำหน่าย พามาจาก หรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือ กักขัง ซึ่งหญิงหรือเด็ก หรือ จัดให้หญิงหรือเด็กกระทำการ หรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าหญิงหรือเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการไต่ถามและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน หรือพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ผู้ใดเตรียมเพื่อกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยานกระทำความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๗ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตราสอดส่องดูแลสถานที่อากาศยานท่าเรือ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สถานบริการ โรงงาน และที่สาธารณะสถานต่าง ๆ เพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้บุคคลใดช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน

(๒) ตรวจตัวหญิงหรือเด็กที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ แต่ถ้าผู้เสียหายเป็นหญิงหรือเด็กหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ

(๓) ตรวจค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ แต่การตรวจค้นสถานที่ให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มิเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากไม่

ดำเนินการทันทีหญิงหรือเด็กนั้นอาจถูกใช้กำลังประทุษร้าย หรือผู้กระทำความผิดจะทำการโยกย้ายหรือซ่อนเร้นหญิงหรือเด็กนั้นเสียก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจค้นสถานที่ในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจมอบหมายสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับในเขตจังหวัดอื่นที่ออกตรวจค้นในคืนวันนั้น

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ หรือเพื่อช่วยเหลือหญิงหรือเด็กซึ่งอาจจะเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวหญิงหรือเด็กเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือพยานหลักฐาน แต่ห้ามมิให้กักตัวไว้เกินครึ่งชั่วโมง ในกรณีมีเหตุจำเป็นจะต้องใช้เวลานานขึ้น เมื่อได้จัดแจ้งการกักตัวไว้ในรายงานแล้ว ให้กักตัวหญิงหรือเด็กไว้ได้ไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ต้องแจ้งให้อธิบดีกรมตำรวจสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตจังหวัดอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะกักตัวหญิงหรือเด็กไว้เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงแต่ไม่เกินสิบวันก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน แล้วแต่กรณี

การกักตัวหญิงหรือเด็กตามมาตรา นี้ ต้องจัดให้หญิงหรือเด็กนั้นอยู่ในสถานที่อันสมควรซึ่งมิใช่ห้องขังหรือสถานคุมขัง

การจัดให้มีรายงาน การจดแจ้ง และการอนุมัติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อหญิงหรือเด็กได้เกิดความต่อศาลตามความในมาตรา ๑๒ แล้ว ให้ถือว่าเหตุในการกักตัวหญิงหรือเด็กนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่หญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจากกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ ในเรื่องอาหารที่พิก และการส่งกลับไปยังประเทศเดิมหรือภูมิลำเนาของผู้นั้น

ในการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้หญิงหรือเด็กไปรับการดูแลในสถานแรกรับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี สถานแรกรับเด็กตามกฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือสถานสงเคราะห์อื่นของรัฐหรือเอกชนก็ได้

ในกรณีที่เป็นการสมควร รัฐมนตรีอาจออกกระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือตามมาตรานี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

การส่งผู้เสียหายซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่มีตามสนธิสัญญากับประเทศคู่สัญญาหรือเป็นไปตามอนุสัญญาซึ่งรัฐบาลไทยเป็นภาคี

มาตรา ๑๒ เมื่อได้ความว่ามีผู้กระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ แม้จะยังไม่ได้ตัวผู้ต้องหา พนักงานอัยการโดยตนเองหรือเมื่อได้รับคำร้องจากพนักงานสอบสวนจะนำหญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายมาขึ้นคำร้องต่อศาล โดยระบุการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าได้มีการกระทำความผิดและเหตุแห่งความจำเป็นที่จะต้องมีการสืบพยานไว้โดยพลันก็ได้

ในกรณีที่หญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจะให้การต่อศาลเอง เมื่อหญิงหรือเด็กแจ้งแก่พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลทันที

ให้ศาลสืบพยานทันทีที่ศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในการนี้หากผู้มีส่วนได้เสียในคดีคนใด ยื่นคำร้องต่อศาลแสดงเหตุผลและความจำเป็นขอถามค้านหรือตั้งทนายความถามค้าน เมื่อเห็นสมควรก็ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตได้

คำเบิกความของพยานดังกล่าวให้ศาลอ่านให้พยานฟัง

ถ้าต่อมามีการฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยในการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ ก็ให้รับฟังพยานดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ยุติหรือเลิกซึ่งเป็นผู้เสียหาย หรือสามีภรรยา ญาติ หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับหญิงหรือเด็กนั้น เห็นว่าการกักตัวหญิงหรือเด็กตามมาตรา ๑๐ หรือการให้ความช่วยเหลือแก่หญิงหรือเด็กตามมาตรา ๑๑ เป็นไปโดยมิชอบ หญิงหรือเด็ก หรือสามีภรรยา ญาติหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องนั้นอาจอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจสำหรับ ในเขตกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตจังหวัดอื่นได้

ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ตรวจสอบข้อเท็จจริงและ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยเร็ว แต่ถ้าอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ากร กักตัวหญิงหรือเด็กนั้นถูกต้องแล้ว ให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อ พิจารณาชี้ขาดต่อไป

ระยะเวลาสำหรับพิจารณาอุทธรณ์หรือรายงานหรือระยะเวลาที่ต้องรายงาน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาชี้ขาด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

(สำเนา)

ที่ ศว ๐๐๐๘/(ร ๕๑)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๑๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. เพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นางกรองแก้ว อัครชิน	๒. นางกิระณา สุมาวงศ์
๓. พลตำรวจตรี จงรัก จุฑานนท์	๔. นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ
๕. พันตำรวจเอก ทวีพร นมเสถียร	๖. คุณหญิงนันทกานู ประภาคนันทน์
๗. นายนิพนธ์ วิชัยวุฒาศาสตร์	๘. นายประมาธ ชันชื้อ
๘. พลตำรวจตรี เจริญพันธ์ ดามาพงศ์	๙. นายไพบุณย์ ข่างเรียน
๑๐. นายรังสรรค์ แสงสุข	๑๑. นายลิขิต เทอดสิทธิ์ศักดิ์
๑๒. พลตำรวจตรี วชิระ ทองวิเศษ	๑๓. นายวัชรกต ตั้งคณาณรงค์

๑๕. นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์

๑๗. พลตำรวจโท สมควร หริกุล

๑๘. นางสาวสุวี จุติกุล

๑๙. คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ

๒๓. นายอักษราทร จุฬารัตน

๒๕. พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ

๒๗. นายไอลง โกลิน

๑๖. พลตำรวจตรี ศิริพงษ์ สรรพदानนท์

๑๘. นายสมชัย วุฒิปรีชา

๒๐. นายสุวรรณ ปัญญาภาส

๒๒. นายอมร จันทร์สมบูรณ์

๒๔. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร

๒๖. นายเอี่ยม ฉายางาม

ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นันทกา สุประภาตะนันท์

(คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๓, ๒๔๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

- ๑.๑ คุณหญิงนันทกา ตูประภาตะนันท์ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
- ๑.๒ นายสมชัย วุฑฒิปวีธา เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
- ๑.๓ คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
- ๑.๔ นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
- ๑.๕ นางกรองแก้ว อัครวรินทร์ เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ
- ๑.๖ พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาท เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้งนางวิภาวรรณ หะวานนท์ นิตกร ๖ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ นายจรูญ ภัคดีธนากุล	กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓.๒ คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร	กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓.๓ นายวัลลภ พลอยทับทิม	ผู้อำนวยการกองสัมมาอาชีพ สงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๓.๔ นายประกิจ สนธิรัตน์	ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๓.๕ นายสุทธิพงษ์ โกศลวิริยะกิจ	นิตกร ๖ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายโกวิท สุรัสวดี

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายโกวิท สุรัสวดี

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ความใน

มาตรา ๒๔๓ ทวิ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

นายโกวิท สุรัสวดี

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน

มาตรา ๒๔๕ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วัลลภ ตังคณานูรักษ์

(นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒ ทวิ) ของมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“(๒ ทวิ) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๘๒ ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รัับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘๓ ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้ของขายหลอกลวง บู่เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจหรืองานผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความโกรธของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๓ ทวิ ผู้ใดพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติในวรรคแรกหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรกและวรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี เป็นความผิดอันยอมความได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๔ ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อกระรอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความคิดตามมาตรา นี้ เป็นความคิดอันยอมความได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑๒ ตี แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๑๒ ตี ผู้ใดโดยทุจริตรับไว้ จำหน่าย เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปซึ่งบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญประธานคณะกรรมการ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ในฐานะ
กรรมการ ขอประทานกราบเรียนในเบื้องต้นว่า ได้ขอแก้ไขรายงานที่ได้แจกไว้ในเพิ่ม
ของท่านสมาชิกฯ แล้ว คือ

เรื่องแรก ในมาตรา ๘ ซึ่งอยู่ในหน้า ๒ ของร่าง คือขอเพิ่มคำว่า โดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ต่อท้ายประโยคในวรรคสอง ส่วนอีกข้อหนึ่งก็ขอตัดคำว่า เพื่อการค้น
ในจังหวัดนั้น ในมาตรา ๘ (๓) อยู่ในหน้า ๓ ของร่าง มีอยู่ ๒ ข้อที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม สำหรับ
ร่างกฎหมายฉบับนี้คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ๒ ข้อด้วยกัน

ข้อแรก ที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ให้เป็น
ผู้รักษาการด้วยอีกท่านหนึ่ง เพราะเดิมนั้นก็มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ขอเพิ่ม
ก็เพราะเห็นว่า กระทรวงแรงงาน ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องสำคัญคือว่า ต้องจัดที่พักอาศัย
ให้แก่ผู้เสียหาย จัดสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์และอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในสังกัดของ
กรมประชาสงเคราะห์ และอาจจะมีสถานที่ของเอกชน ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ดูแลอยู่ด้วย
และอาจจะต้องพนักงานเจ้าหน้าที่เข้ามาช่วยปฏิบัติงานเสริมกำลังของพนักงานเจ้าหน้าที่
ทางกระทรวงมหาดไทยด้วย

ส่วนข้อที่ ๒ ที่เป็นสาระอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่
จะขอให้บุคคลภายนอกเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องที่พอจะช่วยให้ และไม่ใช่ว่าเป็นการใช้อำนาจ
หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพียงแต่มาช่วยสอดส่องดูแลตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานี
รถไฟหรือสถานีขนส่งอะไรเหล่านี้ แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยด้วย
เพราะเห็นว่า การทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้ง ๒ กระทรวงนี้อาจจะมีจำนวนไม่พอ
ปฏิบัติงานได้ทั่วถึงหรือรวดเร็วด้วย ในปัจจุบันนี้ คนขององค์กรเอกชนที่เขาบริจาคประสงค์
ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของสตรีและเด็ก ก็มีบทบาทในเรื่องนี้อยู่แล้ว ได้เข้ามาร่วมงานอยู่
ด้วยแล้ว ส่วนเรื่องอำนาจหน้าที่ที่สำคัญก็ไม่ได้ให้กระทำเช่น เรื่องการตรวจค้นสถานที่ หรือ

กักตัวเด็กเป็นต้น ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะของพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น ส่วนเรื่องอื่นที่
 แก้ไขไปก็ไม่ใช่เรื่องสาระสำคัญนักเป็นเรื่องที่จะขอกราบเรียนเพื่อได้โปรดพิจารณาต่อไป
 ของพระองค์ค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
 ในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มี
 การแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕
 มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ถ้าไม่มีท่านผู้ใด
 ขอแก้ไขถ้อยคำ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมนี้หรือไม่
 ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกราย ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกราย ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผล
 ซึ่งได้พิมพ์ไว้แล้ว มีท่านผู้ใดจะขัดข้องต่อข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกราย ขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยการ
 ข้อสังเกตจะได้ส่งไปให้รัฐบาลต่อไป

ต่อไป ๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (ประธานคณะกรรมการ) กราบเรียน
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ ในฐานะประธาน
 คณะกรรมาธิการ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพียงแห่งเดียว

คือในมาตรา ๖ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๔ โดยแก้ไขโทษปรับจากหนึ่งหมื่นบาท เป็นสองหมื่นบาท เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับมาตราอื่น ๆ ในร่างนี้ ก็ถือหลักว่าจำคุก ๑ ปี ก็โทษปรับ ๒,๐๐๐ บาท ฉะนั้นเมื่อโทษจำคุกขั้นสูง ๑๐ ปีก็ควรจะกำหนดโทษ เป็นปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท มีเท่านั้นที่ได้แก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ขมมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกฯ ขมมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไป ๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(ก้านา)

ที่ สว ๐๐๐๕/(ร ๕๓)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา โดยกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นางกิระณา สุมาวงศ์
๓. นายภูเขียวศิริ สุนทรนุระ	๔. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๕. นายเจริญ ภักดีธนากุล	๖. นายชัยเชต สุนทรพิพิธ
๗. นายชาญณรงค์ ปรานีจิตต์	๘. นายนิพนธ์ วิศิษฐุพรศาสตร์
๘. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร	๙. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
๑๐. นายไพศาล กุมาลขวิสัย	๑๑. นายรัตน์ ศรีไกรสิน
๑๒. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร	๑๓. นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ
๑๔. นายวิษณุ เครืองาม	๑๕. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ

๑๗. พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกกล้า

๑๘. นายสุกชัย กุ๋งาม

๑๘. นายสงวน ถั่วมนต์

๒๐. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวรรณม์

๒๑. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ

๒๒. พลเรือโท สำราญ ย่ำสำอังก์

๒๓. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

๒๔. นายอรุณ ภาณุพงศ์

๒๕. นายอุทิศ บุญประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ ซึ่งต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ

(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

ตามที่ได้ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ ซึ่งต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๗ นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง ดังนี้
 - ๑.๑ นายสรรเสริญ ไกรจิตติ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
 - ๑.๒ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
 - ๑.๓ นายอรุณ ภาณุพงศ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
 - ๑.๔ นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
 - ๑.๕ นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

ได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

ภายหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ฉบับนี้ ได้รับการประกาศให้เป็นกฎหมายแล้ว รัฐบาลควรสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำตัวอย่างสัญญาประเภทต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการไม่เอาเปรียบ และมีความเป็นธรรม เพื่อเป็นแนวทางแก่ประชาชนที่จะได้เลือกใช้รูปแบบสัญญาเหล่านั้นได้

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ชาญณรงค์ ปราณณีจิตต์

(นายชาญณรงค์ ปราณณีจิตต์)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

“พันธบัตรของรัฐ” หมายถึง ตราสารที่ออกโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ หรือโดยหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ข้อตกลงในสัญญาระหว่างผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ หรือในสัญญาสำเร็จรูป หรือในสัญญาขายฝากที่ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ หรือผู้กำหนดสัญญาสำเร็จรูป หรือผู้ซื้อฝากได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเกินสมควร เป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมและให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

ในกรณีที่มีข้อสงสัย ให้ตีความสัญญาสำเร็จรูปไปไปในทางที่เป็นคุณแก่ฝ่ายซึ่งมิได้เป็นผู้กำหนดสัญญาสำเร็จรูปนั้น

ข้อตกลงที่มีลักษณะหรือมีผลให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติหรือรับภาระเกินกว่า ที่วิญญูชนจะพึงคาดหมายได้ตามปกติ เป็นข้อตกลงที่อาจถือได้ว่าทำให้ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น

- (๑) ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดที่เกิดจากการผิดสัญญา
- (๒) ข้อตกลงให้ต้องรับผิดหรือรับภาระมากกว่าที่กฎหมายกำหนด
- (๓) ข้อตกลงให้สัญญาสิ้นสุดลงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือให้สิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ผิดสัญญาในข้อสาระสำคัญ
- (๔) ข้อตกลงให้สิทธิที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใด หรือปฏิบัติตามสัญญาในระยะเวลาที่ล่าช้าได้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) ข้อตกลงให้สิทธิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเรียกร้องหรือกำหนดให้อีกฝ่ายหนึ่งต้องรับภาระเพิ่มขึ้นมากกว่าภาระที่เป็นอยู่ในเวลาที่สัญญา
- (๖) ข้อตกลงในสัญญาขายฝากที่ผู้ซื้อฝากกำหนดราคาสินใ้สูงกว่าราคาขายบวกอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละสิบห้าต่อปี
- (๗) ข้อตกลงในสัญญาเช่าซื้อที่กำหนดราคาค่าเช่าซื้อ หรือกำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องรับภาระสูงเกินกว่าที่ควร

(๘) ข้อตกลงในสัญญาบัตรเครดิตที่กำหนดให้ผู้บริโภคต้องชำระดอกเบี้ยแบบปรับ ค่าใช้จ่ายหรือประโยชน์อื่นใดสูงเกินกว่าที่ควรในกรณีที่มีผิดนัดหรือที่เกี่ยวเนื่องกับการผิดนัดชำระหนี้

(๙) ข้อตกลงที่กำหนดวิธีคิดดอกเบี้ยทบต้นที่ทำให้ผู้บริโภคต้องรับภาระสูงเกินกว่าที่ควร

ในการพิจารณาข้อตกลงที่ทำให้ได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งตามวรรคสามจะเป็นการได้เปรียบเกินสมควรหรือไม่ ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๖ ข้อตกลงจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพการงานหรือการทำนิติกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพซึ่งไม่เป็นโมฆะ แต่เป็นข้อตกลงที่ทำให้ผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้ตามปกติ ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

ในการวินิจฉัยว่าข้อตกลงตามวรรคหนึ่งทำให้ผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้หรือไม่ ให้พิจารณาถึงขอบเขตในด้านพื้นที่และระยะเวลาของการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ รวมทั้งความสามารถและโอกาสในการประกอบอาชีพการงานหรือการทำนิติกรรมในรูปแบบอื่นหรือกับบุคคลอื่นของผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ ประกอบกับทางได้เสียทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมายของคู่สัญญาด้วย

มาตรา ๗ สัญญาระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพที่มีการชำระหนี้ด้วยการส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้บริโภค จะมีข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพเพื่อความชำรุดบกพร่องหรือเพื่อการรอนสิทธิไม่ได้ เว้นแต่ผู้บริโภคได้รู้ถึงความชำรุดบกพร่องหรือเหตุแห่งการรอนสิทธิอยู่แล้วในขณะทำสัญญา ในกรณีนี้ให้ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบนั้นมีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา ๘ ในสัญญาที่มีการให้ส่งใดไว้เป็นมัดจำ หากมีการผิดที่จะต้องรับมัดจำ ถ้ามัดจำนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงให้รับได้เพียงเท่าที่ความเสียหายที่แท้จริงก็ได้

มาตรา ๘ ข้อตกลง ประกาศ หรือคำแจ้งความที่ได้ทำไว้ล่วงหน้า เพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดเพื่อละเมิดหรือคู่สัญญาในความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยของผู้อื่น อันเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตกลง ผู้ประกาศ ผู้แจ้งความ หรือของบุคคลอื่นซึ่งผู้ตกลง ผู้ประกาศ หรือผู้แจ้งความ ต้องรับผิดด้วย จะนำมาอ้างเป็นข้อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดไม่ได้

ข้อตกลง ประกาศ หรือคำแจ้งความที่ได้ทำไว้ล่วงหน้า เพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นโมฆะ ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา ๑๐ ความตกลงหรือความยินยอมของผู้เสียหายสำหรับการกระทำที่ ต้องห้ามขัดแจ้ง โดยกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จะนำมาอ้างเป็นเหตุยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดเพื่อละเมิดมิได้

มาตรา ๑๑ ในการวินิจฉัยว่าข้อสัญญาจะมีผลบังคับเพียงใดจึงจะเป็นธรรม และพอสมควรแก่กรณี ให้พิจารณาดังพฤติการณ์ทั้งปวง รวมทั้ง

(๑) ความสุจริต อันเจตตอรอง สถานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ชัดเจน ความคาดหมาย แนวทางที่เคยปฏิบัติ ทางเลือกอย่างอื่น และทางได้เสีย ทุกอย่างของคู่สัญญาตามสภาพที่เป็นจริง

(๒) ปกติประเพณีของธุรกิจสัญญาในคนนั้น

(๓) เวลาและสถานที่ในการทำสัญญาหรือในการปฏิบัติตามสัญญา

(๔) การรับภาระที่หนักกว่ามากของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ

คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

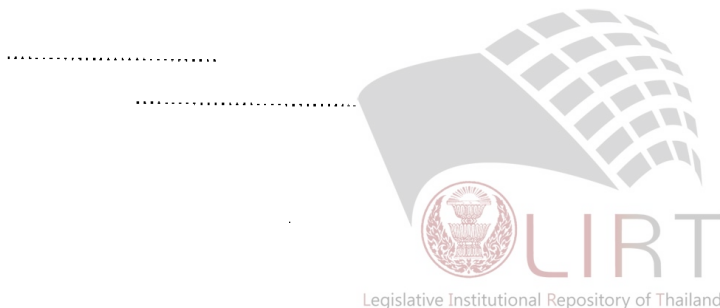
มาตรา ๑๒ ข้อสัญญาใด ที่มีให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนข้อสัญญานั้นเป็น โฆษะ

มาตรา ๑๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่นิติกรรมหรือสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคู่ความร้องขอ หรือศาลเห็นสมควร ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาได้

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นได้รับค่าปฎิการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เพื่อความรวดเร็ว คณะกรรมการ
ได้ขอแก้ไขถ้อยคำผิดซึ่งได้พิมพ์ในแก้แทรกไว้ในรายงานของคณะกรรมการแล้ว กรุณา
แก้ไขตามที่คณะกรรมการขอแก้ไขคำผิดไว้ด้วย เชิญกรรมการครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ วันนี้คณะกรรมการวิสามัญร่างกฎหมาย
ในแนวใหม่มาเสนอและได้โปรดอย่างที่ท่านประธานฯ ได้เรียนให้ทราบแล้วว่า ขอแก้ไข
ถ้อยคำเดิมที่แจกไปในมาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติคือ ท่านอาจารย์ตุ๊ต๊ะ สิริวรรณ แล้วก็
คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นด้วยแล้ว และได้ตัดออกแล้ว เฉพาะ (๑) และ
คณะกรรมการได้พิจารณาต่อไปว่า (๒) (๓) และ (๔) ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติ
ไว้ ด้วยเหตุผลซึ่งจะเรียนต่อท่านสมาชิก ในภายหลัง เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ผมขอแก้ตามที่
ได้บอกให้ท่านทราบแล้ว เป็นอันว่า มาตรา ๓ ทั้งมาตรา คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว
ตัดออกทั้งมาตรา

ประธานวุฒิสภา : เชิญสมาชิก

นายพนิต อารยะศิริ (สมาชิกวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุวรรณ
ปัญญาภาส สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๒ คณะกรรมการได้เพิ่มเติมจากร่างเดิมที่ผ่าน
สภาผู้แทนฯ มาแล้ว เพิ่มเติมข้อความที่ว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน ซึ่งตามร่างเดิมนั้นให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไข เป็น ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน เรื่องนี้ขอเรียนขอความรู้จากท่านกรรมการว่าเพราะเหตุใดจึงต้อง
ยืดยาวกันอีก ๑๕๐ วัน ทำไมไม่ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา เรื่องนี้ไม่ทราบว่าจะเกี่ยวพันไปถึงมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือไม่ครับ มาตรา ๑๓ นั้น บอกว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่นิติกรรมหรือสัญญาที่ ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งหมายความว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผล ย้อนหลัง ซึ่งกระผมเห็นด้วย ส่วนในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ นั้น เป็นเรื่องที่รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องออกระเบียบเกี่ยวกับเรื่อง ค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งอาจจะต้อง ใช้เวลาในการที่จะออกระเบียบเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แต่กระผมเห็นว่า การออกระเบียบ ดังกล่าวนั้น ไม่น่าจะใช้เวลานาน ซึ่งการที่จะให้กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับได้ทันที น่าจะออก ระเบียบนี้ได้ทัน ซึ่งกระผมไม่แน่ใจว่า การที่ให้ยึดไปจะเกี่ยวกับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ นี้ หรือไม่ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน วุฒิสภาครับ สำหรับมาตรา ๒ นี้ เราได้คิดอยู่เหมือนกันว่า ถ้าเมื่อตามร่างใช้บังคับทันที ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่เนื่องจากกฎหมายนี้เป็นกฎหมายในลักษณะ ใหม่ที่ให้คุณพิทักษ์แก่ผู้พิพากษาหรือแก่ศาลในการจะพิจารณาข้อตกลงใจเป็นธรรมหรือไม่ เป็นธรรม และเป็นกฎหมายในแนวใหม่ ซึ่งผสมผสานกันระหว่างระบบกฎหมายที่มี ประมวลกับระบบกฎหมายที่ไม่มีประมวล เพื่อให้ผู้พิพากษากดี อัยการกดี ทนายความกดี หรือนักธุรกิจหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ศึกษาหาความรู้จากกฎหมายนี้เสียก่อน เราจึงยืดเวลาไป ครั้งแรกคิดว่า ๑ ปี แต่เห็นว่านานเกินไปก็ลดลงมาเหลือเพียง ๑๘๐ วัน นอกจากนั้นผมขอให้ อาจารย์ไพศาลช่วยชี้แจงต่อครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมจาก ท่านอาจารย์สรรเสริญ ประธานคณะกรรมการ ในสาระสำคัญว่า การที่คณะกรรมการ เห็นควรเลื่อนการใช้บังคับออกไป ๑๘๐ วันนั้นก็เนื่องจากว่า โดยหลักแล้วการทำสัญญา ถ้าหากยังไม่มีความชอบรับนี้มาใช้บังคับก็ถือว่า เจตนารมณ์ของผู้สัญญานั้นเป็นสิ่งที่

ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าหาก คู่สัญญาได้ตกลงกันประการใดแล้วไม่ขัดกับกฎหมายโดยทั่วไปก็ใช้บังคับได้ กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อมาปรับตรงที่ว่า แม้ว่าเป็นเจตนาของคู่กรณีที่ได้ตกลงกันแล้ว ถ้าหากว่า เป็นกรณีเอาวัดเอาเปรียบกันอย่างไม่เป็นธรรม ก็ให้มีโอกาสจะปรับเนื้อความของข้อสัญญานั้นลงมาให้อยู่ในจุดที่เป็นธรรมขึ้น ตรงนี้จะมีผลต่อธุรกิจ ต่อการตกลงของประชาชนอย่างมาก เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะให้โอกาสแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในการทำสัญญาได้เตรียมตัวว่า ต่อไปนี้จะมีกฎหมายที่ออกมาในลักษณะที่จะมาปรับเปลี่ยนเจตนาธรรมณ์ของคู่กรณีได้ในภายหลัง ถ้าหากว่า ใช้กฎหมายฉบับนี้บังคับทันทีก็อาจมีผลกระทบต่อประชาชนซึ่งไม่มีโอกาสที่เตรียมตัว ประชาชนอาจได้รับผลกระทบกระเทือนจนเกินไป ถ้าให้ระยะเวลาไว้ ๑๕๐ วัน ก็น่าจะเป็นการสมควร คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าสมควรปรับวันใช้บังคับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาออกไปเป็น ๑๕๐ วัน ขออนุพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต ธารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓ คณะกรรมาธิการ
คัดออก มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุวรรณศรี

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ในมาตรา ๔ คำจำกัดความของ ผู้บริโภค กับคำจำกัดความของ ผู้ประกอบ ธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ มีข้อความที่แตกต่างกัน ในคำจำกัดความเรื่อง ผู้บริโภคบรรทัดที่ ๓ ที่บอกว่า ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปโดยมิใช่เพื่อการค้า ส่วน คำจำกัดความของ ผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ ในบรรทัดที่ ๓ ที่เหมือนกัน ข้อความที่ใช้ ใช้ว่า ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปเพื่อการค้า ข้อความทั้งสองนี้ เป็นข้อความที่ขัดแย้ง ตรงกันข้าม ผมไม่ทราบว่า คณะกรรมาธิการได้ พิจารณาในจุดนี้อย่างไร ขอคำอธิบายด้วย ขอนุคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายไพศาล กุมาลย์วิทย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ และเพื่อนสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตเรียนเป็น ภาษาธรรมดาก่อน คำว่า ผู้บริโภค ในกรณีนี้หมายความว่า ผู้ที่ไปซื้อของหรือเช่าทรัพย์สิน หรือบริการ หรือขอบริการ

จากผู้ประกอบการค้าแล้วเอาบริโศก แต่ถ้าหากว่า ผู้ไปซื้อทรัพย์สินหรือบริการจากผู้ทำการค้าเอาไปขายต่อ ในคำจำกัดความนี้ไม่ใช่เป็นผู้บริโศก เพราะฉะนั้นถ้อยคำตอนที่ว่า ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปโดยมิใช่เพื่อการค้า หมายความว่า เอาไปบริโศกเองไม่ใช่เอาไปขายต่อ เรื่องเป็นใจของคำจำกัดความคำว่า ผู้บริโศก ส่วนผู้ประกอบการค้าหรือวิชาชีพนั้นหมายความว่า ผู้ที่ประกอบธุรกิจขายสิ่งของและให้บริการเพื่อการค้าแล้วก็มีผู้บริโศกมาซื้อเอาไปใช้สำหรับตัวเอง แต่ถ้าหากว่า ผู้ซื้อนั้นเอาไปขายต่อ คำจำกัดความจะไม่ใช่เป็นผู้บริโศก เมื่อความกฎหมายฉบับนี้เป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโศกที่จะดูแลความเป็นธรรม จากการทำสัญญาว่า มิใช่ให้ผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ที่กำหนดข้อความในสัญญาแต่ผู้เดียว ซึ่งเป็นการเอารัดเอาเปรียบ เพราะฉะนั้นถ้อยคำตรงนี้จึงมีความหมายอย่างที่กระผมกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการครับ เรื่องวรรคตอนตรงนี้แปลว่าอะไร ตรงข้อความที่ว่า ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปโดยมิใช่เพื่อการค้าทรัพย์สิน บริการ ตรงวรรคตรงไหน เพื่อการค้าทรัพย์สิน หรือว่าเพื่อการค้า เพื่อทรัพย์สิน เพื่อบริการ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ตรงนี้เองได้กำชับเจ้าหน้าที่หลายครั้งแล้วว่า ความตรงนี้ต้องมีเว้นวรรค หมายความว่า เพื่อการค้าทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใด ต้องวรรค หมายความว่า มีคำ ๓ คำ คือ ทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใด

ประธานวุฒิสภา : เพื่อการค้าทรัพย์สิน หรือเพื่อการค้า เพื่อทรัพย์สิน เพื่อบริการ เพื่อประโยชน์ ตรงอันไหน

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมาธิการ) : เพื่อการค้าทรัพย์สิน นี้ติดกันเพื่อการค้าบริการ ติดกัน

ประธานวุฒิสภา : เพื่อการค้าทรัพย์สินนะครับ เพื่อการค้าบริการ เพราะฉะนั้นวรรคสอง เพื่อการค้าทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใด ข้างบนด้วย ใช่ไหมครับ เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน บริการ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมวิธีการ) : ครับ กราบขอบคุณท่านประธานฯ ที่จริงกระผมได้พยายามตั้งเจ้าหน้าที่ตรงนี้อยู่ตลอดเวลากว่า เวลาพิมพ์ร่างนี้ ต้องมีการเว้นวรรค อย่างที่ท่านประธานฯ ตั้งข้อสังเกตครับ

ประธานวุฒิสภา : ทั้งสองท่านครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมวิธีการ) : ทุกแห่งครับ ในกฎหมายฉบับนี้ ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ เพราะฉะนั้นเวลาไปพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา พิมพ์ติดกันจะลำบากครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขข้อใด ผมจะขอมติในที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอขอบคุณกรรมวิธีการ มีข้อสังเกตของคณะกรรมการวิธีการ เชิญท่านเลขาธิการอ่านข้อสังเกต

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.

ภายหลังจากร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ฉบับนี้ ได้รับการประกาศให้เป็นกฎหมายแล้ว รัฐบาลควรสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำตัวอย่างสัญญาประเภทต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการไม่เอาเปรียบ และมีความเป็นธรรม เพื่อเป็นแนวทางแก่ประชาชนที่จะได้เลือกให้รูปแบบสัญญาเหล่านั้นได้”

ประธานวุฒิสภา : ผมขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต
นั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ

๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๕๕)

วุฒิสภา

ถนนจันทน์ใน กท ๑๐๓๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๔๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติคุ้มครองผู้ประกอบการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วและตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายสุรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นายชูเกียรติ คุณทรบุระ
๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๔. นายณรงค์ชัย อัครเสริม
๕. นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร	๖. นายพิพรรธน์ อินทรศัพท์
๗. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๘. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๘. นายรัตน์ ศรีไกรวิน	๑๐. พลตำรวจเอก วชิรฐ เดชกุญชร
๑๑. นายวิษณุ เครืองาม	๑๒. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
๑๓. นายศราวุธ ภาสุวณิชยพงษ์	๑๔. พลเอก สิรินทร์ ธูปกล้า
๑๕. นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์	๑๖. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวรรณ

๑๗. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ

๑๘. พลเรือโท สำราญ อ่ำสำอางค์

๑๙. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์

๒๐. นายอุดม บุญประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒, ๒๔๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน และวุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐

บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง ดังนี้

๑.๑ นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายณรงค์ชัย อัครเศรณี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายพิพรรฒน์ อินทรศัพท์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ใช้อีก ๑๖ พรรคสอง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นจากกรรมการ
ประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ คือ

๓.๑ นายองอาจ เหล่าพานิช	รองอธิบดีกรมการประกันภัย
๓.๒ นายอำนาจ สุภเวชย์	นิติกร ๕
๓.๓ นายพงษ์ศักดิ์ สุทธิเชษฐภักดิ์	ผู้อำนวยการสำนักนายทะเบียน
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
๓.๔ นายจรินทร์ ใจอ่อนน้อม	ผู้อำนวยการกองนิติการ
๓.๕ นายพิจารณ์ ทองมี	นิติกร ๗
๓.๖ นางสุภารัตน์ ยุทธโรทัย	นักวิชาการประกันภัย ๗
๓.๗ นายธีรพันธุ์ ดวงพลอย	นิติกร ๗

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

“ไม่มีการแก้ไข

คำแปรารณ

“ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

“ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

“ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

“ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖ ของมาตรา ๔ ไว้
คณะกรรมการธิการเห็นด้วย ในหลักการบางส่วน และแก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖ ทวิ ของมาตรา ๕ ไว้
คณะกรรมการธิการเห็นด้วย ในหลักการบางส่วน และแก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๐ ทวิ ของมาตรา ๗ ไว้
คณะกรรมการธิการได้รับแจ้งแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	ขอแปรญัตติแก้ความใน มาตรา ๒๗ (๔) ของมาตรา ๑๐ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมคำรายงานนี้

ด้วยแล้ว

พิพรรธน์ อินทรศัพท์

(นายพิพรรธน์ อินทรศัพท์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ระหว่างคำว่า “เครื่องหมาย” และคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

“ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคคนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทยสภาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกสองสามไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ อธิบดีกรมการประกันภัย เป็นกรรมการ และเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง ให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้าน การประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมายด้วยคนหนึ่งคน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๖ ตริ มาตรา ๖ จัตวา มาตรา ๖ เบญจ มาตรา ๖ ฉ มาตรา ๖ สัตต และมาตรา ๖ อัฐู แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖ ทวิ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ และประกาศตามมาตรา ๑๐

(๒) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย

(๓) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นให้ผู้ที่ต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๖ ตริ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความคิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๖ จัตวา ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๖ เกญจ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖ ฅ การประชุมคณะกรรมาธิการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมาธิการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖ ศัตต ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๖ ฉ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ษัญญ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกให้บริษัท สถานประกอบการ หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้ใช้
 งบจากกองทุน อัตรานี้ประชุมและค่าใช้จ่ายอื่นให้กำหนดไว้ในไปตามระเบียบที่ออก
 กำหนดตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ หรือมาตรา ๕
 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ
 คณะกรรมการ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตรานี้
 ประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภท หรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัย
 ก็ได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา ๑๐ ตริ
 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๑๕

“มาตรา ๑๐ ทวิ ให้จัดตั้ง “บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด”
 ขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือ
 เงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินกิจการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุน
 ทดแทนผู้ประสบภัยจะได้ออบหมาย

(๒) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราช
 บัญญัตินี้ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(๓) ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริภคห์สนธิ
 บริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อถือหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการ
 ใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทกลาง
 คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ในการจัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ให้รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเข้าซื้อหุ้น และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมการประกันภัยรวบรวมหุ้นที่มีผู้เข้าซื้อหุ้นไว้แล้ว เพื่อกำหนดจำนวนหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และกำหนดรายชื่อผู้ถือหุ้นในกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตลอดจนข้อความและขั้นตอนอื่นที่จำเป็นต้องมีในการจดทะเบียนบริษัทส่งไปจดทะเบียนบริษัท และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดำเนินการต่อไปตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนดังกล่าว

ในระหว่างที่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ยังมิได้มีการชำระประกันวินาศภัย มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการต้องมีหลักทรัพย์ และเงินสำรองวงไว้แก่นายทะเบียน และการต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยมาใช้บังคับ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน

การแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมการประกันภัยก่อน และในกรณีปรากฏหลักฐานต่ออธิบดีกรมการประกันภัยว่า กรรมการผู้จัดการมีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมให้ *ตัดสรรที่อธิบดีกรมการประกันภัยผู้ประสงค์สรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการประกันภัย* โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนกรรมการผู้จัดการออกจากตำแหน่งได้ และให้อธิบดีกรมการประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการชั่วคราวจนกว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะแต่งตั้งกรรมการผู้จัดการคนใหม่

ทุกรอบสามเดือนบริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับจากการ

รับประกันภัยตามพระราชบัญญัตินี้ในแต่ละสามเดือนที่ผ่านมา ในอัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากรได้

บริษัทต้องมอบหมายการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ดำเนินการแทนบริษัทด้วย และให้บริษัททุกบริษัทปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจและการจัดสรรเงินเพื่อสำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัทตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด กำหนด

มาตรา ๑๐ ตริ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันรถยนต์ของบริษัทนั้นได้

ให้บริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อไปจนกว่ากรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะหมดอายุ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

“เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา ๗ วรรคสอง แล้ว หลักเกณฑ์ วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๒ ถ้าเสียหายเบื้องต้น แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒

คำสินไหมทดแทน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) มีความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัย และผู้ซื้ที่ได้ชำระค่าสินค้าก่อนที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไป หรือไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้น เกิดจากรถตามมาตรา ๘ ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา ๗”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือผู้ประสบภัย เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือคำสินไหมทดแทนหรือเมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือเมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๕) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา ๓๒ ไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้บริษัท หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หรือหน่วยงานตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๕) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงินดังกล่าวได้”

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้อำนาจเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ให้แก่ผู้ประสบภัย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากกรณีตามมาตรา ๘ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถ ตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน

การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๓๖ ทวิ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้น ในกรมการประกันภัย เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ยี่สิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการจัดการกองทุน รวมทั้งอัตราเบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนคุ้มครองสามเดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละสามเดือน เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖ ทวิ ของหมวด ๓ กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๓๖ ทวิ บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๖ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ “ไม่ได้จ่าย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๐ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือบริษัท หรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ เจ้าของรถผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๔ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ ให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้บริโภค จำกัด จัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพื่อให้บริการครบทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนการจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของการให้บริการแก่ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ คณะกรรมการที่เหลืออยู่นี้ก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วยกัน สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญก็คือตั้งบริษัทกลางขึ้นมา โดยเอาทุนจากบริษัทเอกชนทั้งหลายรวมกัน เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่ประสบภัยจากรถในการที่จะได้ค่าทดแทนเร็วทันใจพอสมควรแก่เหตุการณ์ เรื่องนี้เป็นหลักสำคัญ เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญ นอกนั้นก็เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการวางข้อกำหนดหรือบทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทน ซึ่งท่านเลขาธิการคงจะได้ดำเนินการต่อไป ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุวรรณครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สุวรรณปัญญาภาส สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตท่านประธานฯ ผมดูมาตรา ๖ ที่แก้ตามจริงเป็นมาตรา ๕ ซึ่งผ่านไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลยครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : คือในมาตรา ๖ ตามร่างเดิมนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมี ๒ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการประกันภัยและกฎหมายด้านละ ๑ คน แล้วที่ระบุไว้ว่า เป็นด้านใหม่บ้างด้านละกี่คน แต่ที่คณะกรรมการได้แก้ไขจาก ๒ คน เป็น ๔ คน แล้วก็เพิ่มสาขาขึ้นมาเกินว่า มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรืออีกกฎหมายเพิ่มเศรษฐศาสตร์และการแพทย์เข้ามา แล้วตัดข้อความที่ว่า ด้านละหนึ่งคน ออก ผมไม่ทราบว่ ในเจตนาของคณะกรรมการที่เพิ่มจาก ๒ คนเป็น ๔ คน ข้อที่ ๑ และ

ข้อที่ ๒ ที่เพิ่มผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์และการแพทย์ขึ้นมา แล้วตัดข้อความด้านละหนึ่งคน ออกไป จะหมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒินี้อาจจะเป็นในด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ สมมุติว่า เป็นด้านประกันภัยทั้ง ๔ คน หรือยังอยู่ในความหมายที่ว่า ในทั้ง ๔ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านประกันภัยก็ดี เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมายก็ดี ด้านละ ๑ คน ขอคำชี้แจงด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ตรงนี้เราได้พูดคุยกันอยู่มาก แล้วก็ขบถทนกันหลายครั้งพอสมควรว่ากรรมการนี้จะมากเกินไปไหม เราได้แยกออกมาทั้งกรรมการจากหน่วยราชการหรือจากภาคเอกชน ซึ่งเมื่อนับจำนวนแล้ว ก็รู้สึกจะเป็นจำนวนที่มากพอสมควรที่จะเรียกประชุมได้ แต่ว่าได้มีผู้ที่จะแปรญัตติตัดออก ๒ คน คือผู้แทนหน่วยราชการ กับ ผู้แทนภาคเอกชน ได้แก่ ผู้แทนทบวงและผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย สมาคมนายหน้า แล้วก็จะขอเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิเป็น ๔ คน คณะกรรมการก็ได้พิจารณาอีกเหมือนกัน ในแง่ที่ว่า ถ้าหากว่า เราคงไว้ตามเดิม คือมีทั้งผู้แทนทบวง และผู้แทนสมาคมนายหน้า สำหรับผู้ทรงคุณวุฒินั้นเราเปิดให้กว้างเป็น ไม่เกิน ๔ คนซึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องตั้งทั้ง ๔ คนแล้วที่สาขาเราก็เปิดให้กว้างขึ้นไปอีก เป็นสาขาเศรษฐศาสตร์ ด้วยสาขาการแพทย์ ด้วย ต่างหากจากด้านประกันภัยและด้านกฎหมายเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี ทั้งนี้ก็อยู่ที่รัฐมนตรีผู้จัดตั้ง อาจจะตั้งคนเดียวก็ได้ อาจจะตั้ง ๒ คนก็ได้ แต่ไม่เกิน ๔ คน เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ก็ตรงกัน เราจึงขอแก้เป็น อย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุวรรณครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภาครับ ยังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจนในเรื่องที่ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คนนี้ ด้านการประกันภัยก็ดี เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมายก็ดี อาจจะเกินในด้านใดด้านหนึ่ง สมมุติถ้ามีการตั้ง ๔ คน เป็นการตั้งจากสาขาการประกันภัยทั้ง ๔ คนอย่างนี้ได้ไหม หรือว่าจะต้องเป็นสาขาละ ๑ คนครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผมขออนุญาตว่า ในคำถามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กรุณาถามมานั้น ถ้าดูตามตัว

หนังสือแล้วก็เป็นไปได้ที่จะตั้งด้านใดด้านหนึ่งทั้ง ๔ คน หรือไม่ตั้งถึง ๔ คน หรือตั้งน้อยกว่า แต่ว่า เมื่อเขียนในวรรคสองว่า ให้ตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางด้านการประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ และกฎหมาย ผมคิดว่า นี่เป็นเจตนารมณ์ว่าอยากจะได้ผู้ทรงคุณวุฒิที่หลากหลายเข้ามาช่วยงานของคณะกรรมการชุดนี้ กระผมคิดว่าอยู่ที่ดุลพินิจของคณะรัฐมนตรีที่จะตั้งบุคคลเหล่านั้น จะมีจำนวน ๔ คน หรือไม่ถึง ๔ คนก็ได้ กระผมคิดว่า เจตนารมณ์ปรากฏอยู่ในวรรคสาม เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมเชื่อว่าการบังคับใช้กฎหมายก็คงจะคำนึงถึงเจตนารมณ์นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ คุณสุวรรณ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ขออนุญาตครับ ท่านประธานวุฒิสภา มาตราที่แก้ไขกับเนื้อในมาตรามีอยู่หลายมาตราด้วยกันค่อนข้างจะสับสนผมดูไม่ทัน ผมขออนุญาตเรียนขอคำชี้แจง อาจจะย้อนหลังไปนิดหนึ่ง ในมาตรา ๖ อัญญา วรรคสอง ที่แก้ไข คำใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุนอัตราเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายอื่นเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ในมาตรา ๓๔ วรรคสาม ข้อความที่ใช้ไม่เหมือนกัน ใช้แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖ อัญญา วรรคสอง ถ้าจะแก้ไขข้อความว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และแก้ไขข้อความตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม รวมทั้งอัตราเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายอื่นให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ข้อความจะเหมือนกัน นี่เป็นข้อที่ ๑ ต่อไปในเรื่องสำนักงานกองทุนทดแทนตามมาตรา ๓๔ วรรคแรก ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพราะฉะนั้นสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในมาตรา ๓๔ วรรคแรกที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ สมควรไหมครับ

ที่จะใช้คำว่า สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถเพราะกฎหมายนี้ใช้บังคับเฉพาะ
ประสบภัยจากรถเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับเรือหรืออย่างอื่นเป็นอีกข้อหนึ่ง ผมคงมี ๒ ข้อครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
กระผมได้หารือกับคณะกรรมการแล้ว ในการแก้ไขมาตรา ๓๔ วรรคสุดท้าย น่าจะมี
ถ้อยคำที่นำมาจากมาตรา ๖ อัญญา ที่ว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและ
คณะอนุกรรมการให้ใช้จ่ายจากกองทุน อัตราเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายอื่นให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่กำหนดในมาตรา ๓๔ วรรคสาม ถ้อยคำน่าจะให้สอดคล้องกัน ฉะนั้นถ้าหากเสนอ
ปรับปรุงตรงนี้ ในมาตรา ๓๔ วรรคสุดท้ายที่ขีดเส้นใต้ตรงนั้นคงจะต้องปรับปรุงใหม่ว่า
รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และอัตราเบี้ย
ประชุมและค่าใช้จ่ายอื่น แล้วก็คือไปว่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยความ
เห็นชอบของกระทรวงการคลัง คือเอาคำเดียวกันมาแก้ตรงนี้ ในการแก้ไขคราวนั้นเข้าใจว่า
หลักการเป็นดังนี้ แต่ครั้งใช้ถ้อยคำแล้วเกิดมีปัญหา กระผมเห็นด้วย ชอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ ถ้าอาจารย์แก้ตรงนั้น ความในวรรคสอง
ของอัญญาตั้งแต่คำว่า อัตราเบี้ยประชุม ทั้งหมดนั้นก็ไม่น่าเป็นต้องมี เพราะจะซ้ำกัน
เป็นข้อความอย่างเดียวกัน หลักของวรรคสองก็จะเหลือแต่เพียงว่า ค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินงานให้ใช้จ่ายจากกองทุน ส่วนอัตราก็จะไปอยู่ที่อาจารย์แก้ไขมาตรา ๓๔

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมวิธีการ) : มี ๒ เรื่องด้วยกัน กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา คือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นไปตามระเบียบ อัตราเบี้ยประชุม
และค่าใช้จ่ายอื่นเป็นไปตามระเบียบ ควรจะต้องคงไว้ทั้ง ๒ เรื่องครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : แต่ข้อความ ถ้อยคำที่เขียนในวรรคสอง ค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินงานไม่ได้เป็นไปตามระเบียบ

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมวิธีการ) : ครับ เห็นด้วยกับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ถ้อยคำเขียนแต่เพียงจบแค่นั้น และส่วนอัตราเป็นไป
ตามระเบียบ เพราะฉะนั้นถ้าทั้งเพียงแค่นี้ และไปเดิมแก้ตรงนั้น ตรงนี้ไม่ต้องมีก็ได้

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมการ) : ขอบพระคุณครับ เถออย่างนั้น
ก็แล้วกัน ส่วนอีกข้อหนึ่งที่ท่านผู้มิเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตนั้น เนื่องจากว่า สำนักงานกองทุน
ทดแทนมีค่านิยามอยู่ในตัวพระราชบัญญัติ หมายถึงสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย
จากรถ จะนั้นเมื่อนำค่านีมาใช้สั้น ๆ ก็ไปในไปตามค่านิยาม กระผมคิดว่า คงจะไม่มีปัญหา
อะไรขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ถ้อยคำ
ที่แก้ไขให้เลขาฯ ติดต่อกับทางคณะกรรมการ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมในวาระ
ที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น
ครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ท่านสมาชิก ครับ โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีการประชุม ซึ่งนัดไว้
ตอนเที่ยงนะครับ พิจารณางบประมาณ แต่ว่ามีเรื่องที่เหลืออยู่ ซึ่งอยากจะขอมติจากที่ประชุม
เพื่ออนุญาตให้ในวาระที่ ๕ ให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม กระทำ
กิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาได้ จะขออนุมัติติดต่อกันที่ประชุม อนุญาตให้
คณะกรรมการทำได้ จะมีท่านผู้ใดขัดข้อง หรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

(สำเนา)

ที่ ๑๔๔๔/๒๕๔๐

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๔๐

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม
 กระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๕ ตั้งคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๑๓ นั้น ในกรณีนี้ได้พิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญฯ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญที่วุฒิสภาตั้งขึ้นนั้นจะกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ได้ก็ต่อเมื่อเป็นกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา ประกอบกับข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาจะกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ได้ต่อเมื่อที่ประชุมวุฒิสภามอบหมาย

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา จึงขอเสนอญัตติตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๔ ให้ที่ประชุมวุฒิสภามีมติมอบหมายให้คณะกรรมการฯ กระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน

อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยคณะกรรมการฯ จะได้นำผลการพิจารณาศึกษารายงานต่อวุฒิสภาเพื่อเสนอไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาและมอบหมายให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม วุฒิสภา กระทำการพิจารณาศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจการค้าและอุตสาหกรรมไทยให้เป็นเลิศในภูมิภาค : การศึกษาเฉพาะเรื่องให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ มีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๑ ปี นับแต่วันที่ที่ประชุมวุฒิสภามีมติมอบหมาย

ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

โชคชัย อักษรนันท์

(นายโชคชัย อักษรนันท์)

สมาชิกวุฒิสภา

ประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

กองกรรมาธิการ

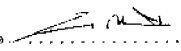
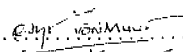
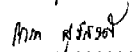

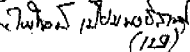
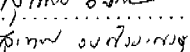
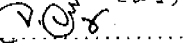
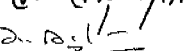
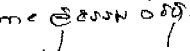
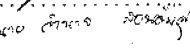
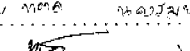

โทร. ๒๔๔๑๕๖๑, ๒๔๔๑๖๓๕

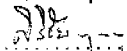
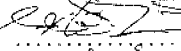
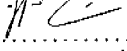
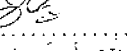
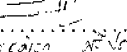
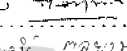
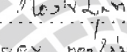

โทรสาร ๒๔๔๑๕๖๑

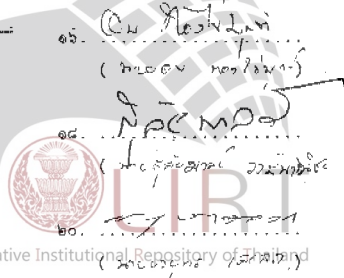

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้บรรณาธิการ (เรื่อง ขาดเสนอผู้คดีให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการเพรชฐกิจ และอุตสาหกรรม กระทำกิจการอื่นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา)

- ๑.
(21 พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
- ๒.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๓.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๔.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๕.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๖.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๗.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๘.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๙.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๑๐.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๑๑.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๑๒.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)

- ๑.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๒.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๓.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๔.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๕.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๖.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๗.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๘.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๙.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)
- ๑๐.
(นายสุวิทย์ วัฒนคุณ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา หัวข้อเรื่องที่จะกระผมมาริการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม
 ได้เสนอมา ก็คือการพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมไทยให้เป็นเลิศในภูมิภาค การศึกษา
 เฉพาะเรื่องให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ คำว่า การศึกษาเฉพาะเรื่องนี้ กระผมยังไม่เข้าใจว่า
 คณะกรรมาธิการชุดนี้ต้องการจะศึกษาในเรื่องอะไร กระผมคิดว่า น่าจะให้คำอธิบาย
 ถัดกันหนึ่งว่า ท่านต้องการศึกษาในเรื่องอะไรแน่ เพราะว่า การศึกษาเฉพาะเรื่องนั้น
 ก่อนข้างจะกว้าง และไม่รู้ว่า จะเป็นเรื่องอะไรครับ ขอความกรุณาให้ทางกรรมาธิการ
 ได้ชี้แจงรายละเอียดครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโชคชัยครับ

นายโชคชัย ยักรนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เนื่องจากว่า
 การศึกษารายงานของคณะกรรมาธิการ ในเรื่องการพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมให้เป็น
 เลิศในภูมิภาค ที่ผ่านมานั้นเรามีความเห็นว่ เพื่อให้ตรงกับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่มี
 การเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเฉพาะกรณี เพื่อจะให้กรรมาธิการ
 "ได้มีโอกาส" ได้ทำการศึกษาเฉพาะเรื่องเร่งด่วนที่เกิดในวันนั้น ๆ ในช่วงเวลานั้น ๆ แทนที่จะ
 ศึกษาเป็นรายงานยาว ๆ เพราะฉะนั้นก็อยากจะทำเปิดโอกาสให้กรรมาธิการได้มีโอกาส และ
 มีเวลาในการที่จับประเด็นกรณีศึกษา (Case study) ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
 อนุญาติให้คณะกรรมาธิการดำเนินการตามที่ขอได้

วันนี้หมดเวลาแล้วครับ ผมขอขอบพระคุณทุกท่าน และขอปิดประชุมครับ

ผู้คร่ำงานการประชุม

สุชาดา ภมระราภา

ภาวนา ภักดิ์ทรทัณฑ์

ปวีณ์พร มีสมเพิ่ม

ถัดดาวัลย์ รัตนบุรี

ธีรบรรณ นราพงศ์

สุวิมล ศรีสุขสวัสดิ์

ศิริลักษณ์ แซ่ตั้ง

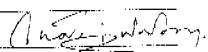

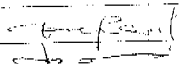
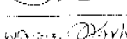
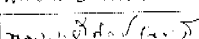
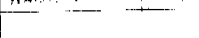
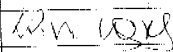

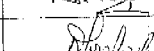
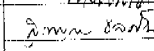

ดวงทิพย์ หมะลิ

ปฏิสภา (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

ครั้งที่ ๑๑

คณะกรรมการบริหารตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิตร บุณยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพฑิษฏ์ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกลวสินสุขย์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนทรพิชัย	
๕.	นายจันทน์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัชชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประจักษ์	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวิม	
๙.	พลเอก บุญฤทธิ์ ทรรทรานนท์	
๑๐.	นายระยอง ชองทอง	
๑๑.	นายองชุต ฤกษ์ถลก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต ช่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศึกย์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพนิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สภาผู้รับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ประธานสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand